

Sygn. akt VI U 1005/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	Michał Maśnik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 maja 2016 r. w S.

sprawy A. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury, odsetki

na skutek odwołań A. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 10 września 2015 roku, 22 grudnia 2015 roku oraz 16 lutego 2016 roku, znak: ENM/6/039036408

I. zmienia zaskarżone decyzje z dnia 10 września 2015 roku i 22 grudnia 2015 roku w ten sposób, że przyznaje A. C. (1) prawo do obliczenia świadczenia przy uwzględnieniu, w części dotyczącej okresów składkowych, okresu zatrudnienia w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. od 1 stycznia do 30 kwietnia 2000 roku oraz od 1 sierpnia 2000 roku do 31 grudnia 2001 roku;

II. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 16 lutego 2016 roku w ten sposób, że przyznaje A. C. (1) prawo do odsetek od kwot stanowiących różnicę pomiędzy faktycznie wypłaconymi świadczeniami emerytalnymi a należnymi świadczeniami emerytalnymi obliczonymi przy uwzględnieniu okresów zatrudnienia wskazanych w punkcie I. niniejszego wyroku, przy przyjęciu, że odsetki powinny być naliczane osobno od różnicy w świadczeniach za każde kolejne miesiące, od siódmego dnia każdego miesiąca, poczynając od 7 kwietnia 2012 roku;

III. oddala odwołania w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przeliczył należną A. C. (1) emeryturę od dnia 1 stycznia 2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Emeryturę obliczono na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej z uwzględnieniem dodatkowo okresu zatrudnienia od 1 maja 2000 r. do 31 lipca 2000 r. w spółce (...). Obliczając wysokość emerytury zgodnie z art. 53 organ rentowy do ustalenia podstawy jej wymiaru przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1992

do 2001 r. (...) wyniósł 201,06 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wppw przez kwotę bazową 2974,69 zł wyniosła 5980,91 zł. Okresy składkowe zostały uwzględnione w wymiarze 40 lat, 1 miesiąca i 9 dni, zaś nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 2 miesięcy i 18 dni. Wysokość emerytury wyliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej wyniosła 3879,62 zł. W zakresie części emerytury obliczanej na podstawie art. 26 organ rentowy ustalił jej wysokość na kwotę 3756,19 zł. Wysokość emerytury wyliczonej na podstawie art. 183 wyniosła 3854,94 zł (80% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, tj. 3103,70 zł i 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, tj. 751,24 zł). Po waloryzacji od 1.03.2015 r. emerytura wyniosła 4109,29 zł.

Decyzją z dnia 22 grudnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił przeliczenia A. C. należnej emerytury z uwzględnieniem dodatkowo okresów zatrudnienia od 1 stycznia 2000 r. do 30 kwietnia 2000 r. oraz od 1 sierpnia 2000r. do 31 grudnia 2001 r. w (...) sp. z o.o. W decyzji wskazano, że została ona wydana w wykonaniu wyroku sądu z dnia 28 października 2015 r. oraz, że odmówiono doliczenia wskazanych okresów zatrudnienia do stażu ubezpieczeniowego z uwagi na to, że nie zostały opłacone za nie składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Decyzją z dnia 16 lutego 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. C. przyznania prawa do odsetek od kwot stanowiących różnicę pomiędzy wypłaconymi świadczeniami a świadczeniem uwzględniającym okres zatrudnienia w (...) sp. z o.o. dodatkowo od 1 stycznia 2000 r. do 30 kwietnia 2000 r. oraz od 1 sierpnia 2000r. do 31 grudnia 2001 r. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że decyzją z dnia 22 grudnia 2015 r. organ rentowy odmówił przeliczenia należnej ubezpieczonej emerytury z uwzględnieniem dodatkowo okresów zatrudnienia od 1 stycznia 2000 r. do 30 kwietnia 2000 r. oraz od 1 sierpnia 2000r. do 31 grudnia 2001 r. w (...) sp. z o.o.

A. C. (1) odwołała się od wszystkich powyższych decyzji, wnosząc o ich uchylenie i wyliczenie emerytury przy przyjęciu, że w 2000 osiągnęła przychód w wysokości 9450 zł, zaś w 2001 r. – w kwocie 9250 zł z tytułu zatrudnienia w spółce (...), tj. w wysokości wskazanej w jej zeznaniach podatkowych PIT 36 za lata 2000 i 2001. Wskazała, że w tym czasie jej wynagrodzenie było ustalone na kwotę 1850 zł miesięcznie, wobec czego wykazanie w 2000 r. w zeznaniu podatkowym przychodu w kwocie 9450 zł wskazuje, że czterokrotnie w tym roku zostało jej wypłacone należne wynagrodzenie oraz raz wynagrodzenie w kwocie 2050 zł. Z kolei wykazanie w zeznaniu podatkowym w roku 2001 r. przychodu w kwocie 9250 zł potwierdza, że w tym roku pięciokrotnie wypłacono jej należne wynagrodzenie w kwocie 1850 zł. Nadto ubezpieczona wniosła o uwzględnienie w jej stażu ubezpieczeniowym całego okresu zatrudnienia w spółce (...), w tym pominiętego przez organ rentowy okresu jej zatrudnienia w tej spółce od 1 stycznia 2000 r. do 30 kwietnia 2000 r. oraz od 1 sierpnia 2000r. do 31 grudnia 2001 r. Dodatkowo wniosła o zasądzenie odsetek ustawowych za nieterminowe załatwienie sprawy za okres od dnia 1 marca 2012 r. do 6 października 2015 r.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie w całości, z argumentacją jak w zaskarżonych decyzjach.

Postanowieniami z dnia 8 marca 2016 r. i 1 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy połączył sprawy z odwołań ubezpieczonej od trzech powyższych decyzji do łącznego rozpoznania i wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. (1) urodziła się w dniu (...)

Niesporne.

W dniu 2 marca 2012 roku złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do emerytury. We wniosku wskazała, że wnosi o przyjęcie do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne osiągniętego w okresie 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1988 r. do 31 grudnia 1997 r. albo o wybranie najkorzystniejszego wariantu.

W kwestionariuszu dotyczącym okresów składkowych i nieskładkowych jako jeden z okresów zatrudnienia ubezpieczona wskazała m.in. zatrudnienie od 1 listopada 1997 r. do 31 grudnia 2005 r. w spółce (...). Jako dowód zatrudnienia A. C. (1) przedłożyła wystawione w dniu 31 grudnia 2005 r. świadectwo pracy, w którym wskazano, że w okresie od 1 listopada 1997 r. do 31 grudnia 2005 r. była zatrudniona w spółce (...) sp. z o.o. w G. w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku doradcy ds. finansowych

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek - k. 1-2 plik II akt rentowych;
- kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych – k. 5 plik II akt rentowych;
- świadectwo pracy z 31.12.2005 r. – k. 23 plik II akt rentowych.

Decyzją z dnia 27 marca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał A. C. (1) zaliczkę na poczet przysługującej emerytury w wysokości 2729,89 zł od dnia 1 marca 2012 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Termin płatności świadczenia ustalono na 6 dzień każdego miesiąca.

Emeryturę obliczono na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej (80% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej i 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej).

Wysokość emerytury wyliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej wyniosła 2642,59 zł. Obliczając wysokość emerytury zgodnie z art. 53 organ rentowy do ustalenia podstawy jej wymiaru przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1992 do 2001 r. (...) wyniósł 178,12 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wppw przez kwotę bazową 2974,69 zł wyniosła 5298,52zł.

Okresy składkowe zostały uwzględnione w wymiarze 27 lat, 5 miesięcy i 20 dni, zaś nieskładkowe w wymiarze 1 rok, 1 miesiąc i 4 dni. W stażu ubezpieczeniowym uwzględniono wówczas okresy zatrudnienia od 1 lipca 1968 r. do 31 lipca 1991 r. w PP MORIS, w tym okresy sprawowania opieki nad dziećmi od 7 września 1971 r. do 6 września 1972 r. i od 1 do 31 lipca 1973 r., okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 9 sierpnia 1991 r. do 19 sierpnia 1991 r., okres zatrudnienia w (...) od 20 sierpnia 1991 r. do 30 września 1991r., okres zatrudnienia od 2 grudnia 1991 r. do 31 marca 1997 r. w (...) SA (w tym zasiłek chorobowy od 4.01.1994 r. do 7.01.1994 r.). Nie uwzględniono wówczas w stażu ubezpieczeniowym A. C. okresu zatrudnienia od 1 listopada 1997 r. do 31 grudnia 2005 r. w spółce (...), od 1 sierpnia 1997 r. do 31 lipca 1998 r. i od 1 stycznia 2002 r. do 31 stycznia 2009 r. w spółce P (...) S.A. oraz od 1 lutego 2009 r. do 31 stycznia 2012r. w (...) Deweloper sp. z o.o. oraz okresu działalności gospodarczej. W decyzji wskazano, że z uwagi na trwające postępowanie wyjaśniające okresy te zostaną rozpatrzone w okresie późniejszym.

Emerytura wyliczona zgodnie z art. 26 wyniosła 3079,09 zł. Podstawę obliczenia emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składki zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji (44268,47 zł) oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego (652222,76 zł). Średnie dalsze życie przyjęto w wymiarze 226,20 miesięcy.

Niesporne, a nadto dowody:

- decyzja z 27.03.2012 r. – k. 35-36 plik II akt rentowych;
- karta przebiegu zatrudnienia – k. 34 plik II akt rentowych.

Decyzją z dnia 4 maja 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przeliczył należną A. C. (1) zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 1 marca 2012 r. Wysokość emerytury wyliczonej na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej wyniosła 3714,32 zł.

Wysokość emerytury w części wyliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej wyniosła 3822,34 zł. Obliczając wysokość emerytury zgodnie z art. 53 organ rentowy do ustalenia podstawy jej wymiaru przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1992 do 2001 r. (...) wyniósł 198,66 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wppw przez kwotę bazową 2974,69 zł wyniosła 5909,52 zł. Okresy składkowe zostały uwzględnione w wymiarze 39 lat, 10 miesięcy i 9 dni, zaś nieskładkowe w wymiarze 1 rok, 2 miesiące i 18 dni. W stażu ubezpieczeniowym uwzględniono dodatkowo okresy zatrudnienia od 1 listopada 1997 r. do 31 grudnia 1999 r. w spółce (...), od 1 sierpnia 1997 r. do 30 października 1997 r. i od 1 stycznia 2002 r. do 31 stycznia 2009 r. w spółce P (...) S.A. oraz od 1 lutego 2009 r. 31 stycznia 2012 r. w (...) Deweloper sp. z o.o.

W zakresie części emerytury obliczanej na podstawie art. 26 organ rentowy po korekcie kapitału początkowego ustalił, że wynosi ona 3282,24 zł.

Organ rentowy odmówił uwzględnienia w stażu ubezpieczeniowym A. C. dodatkowo okresów zatrudnienia od 1 stycznia 2000 r. do 31 grudnia 2001r. w (...) sp. z o.o., uzasadniając to brakiem zgłoszenia do ubezpieczenia w tym czasie. Organ rentowy w marcu 2012 r. ustalił w tym zakresie, że spółka istniała od dnia 1 listopada 1997 r. do 31 grudnia 1999 r. Odnośnie okresu od stycznia 2000 r. do lipca 2003 r. organ rentowy uznał, że w tym czasie spółka była nieczynna, gdyż raporty ZUS RNA z tego okresu są zerowe.

Dowody:

- karta przebiegu zatrudnienia – k. 72 plik II akt rentowych;
- decyzja z 4.05.2012 r. – k. 73-74 plik II akt rentowych;
- potwierdzenie ubezpieczenia – k. 48, 66 plik II akt rentowych.

A. C. (1) pismem z dnia 19 kwietnia 2012 r. odwołała się od decyzji z dnia 27 marca 2012 r. zarzucając organowi rentowemu, że do obliczenia emerytury nie przyjął całego okresu jej zatrudnienia wynikającego ze świadectw pracy dołączonych do wniosku o emeryturę. Wskazała, że w ubezpieczeniu pozostawała nieprzerwanie w okresach od 1 lipca 1968 r.; przepracowała ponad 43 lata, w tym w ubezpieczeniu pozostawała od 1 lipca 1968 r. do 31 lipca 1991 r., od 9 sierpnia 1991 r. do 30 września 1991 r. od 2 grudnia 1991 r. do 31 stycznia 2012 r.

Dowód: odwołanie z 19.04.2012 r. – k. 78-80 plik II akt rentowych.

Pismem z dnia 29 maja 2012 r. organ rentowy poinformował ubezpieczoną, że w dniu 4 maja 2012r. w związku z jej odwołaniem wydał nową decyzję, która ma charakter zaliczkowy, w związku z czym nie przysługuje od niej odwołanie. Wskazano, że ostateczna decyzji ustalająca wysokość emerytury zostanie wydana w terminie późniejszym.

Dowód: pismo ZUS z 29.05.2012 r. – k. 90 plik II akt rentowych.

Pismem z dnia 4 czerwca 2012 r. ubezpieczona odwołała się od decyzji z dnia 4 maja 2012 r., wskazując, że organ rentowy nadal nie uwzględnił wszystkich okresów zatrudnienia wynikających ze świadectw pracy dołączonych do wniosku.

Dowód: odwołanie z 4.06.2012 r. – k. 88-89 plik II akt rentowych.

W dniu 31 lipca 2012 r. organ rentowy wydał ostateczną decyzję dotyczącą przyznania ubezpieczonej prawa do emerytury od 1 marca 2012 r. Wysokość emerytury wyliczonej na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej wyniosła 3057,87 zł.

Wysokość emerytury w części wyliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej wyniosła 3822,34 zł. Obliczając wysokość emerytury zgodnie z art. 53 organ rentowy do ustalenia podstawy jej wymiaru przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1992 do 2001 r. (...) wyniósł

198,66 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wwpw przez kwotę bazową 2974,69 zł wyniosła 5909,52 zł. Okresy składkowe zostały uwzględnione w wymiarze 39 lat, 10 miesięcy i 9 dni, zaś nieskładkowe w wymiarze 1 rok, 2 miesiące i 18 dni.

Emerytura wyliczona zgodnie z art. 26 wyniosła 3282,24 zł. Podstawę obliczenia emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składki zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji (44268,47 zł) oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego (698174,89 zł). Średnie dalsze życie przyjęto w wymiarze 226,20 miesięcy

Organ rentowy odmówił uwzględnienia w stażu ubezpieczeniowym A. C. dodatkowo okresu zatrudnienia od 1 stycznia 2000 r. do 31 grudnia 2001 r. w (...) sp. z o.o., uzasadniając to brakiem zgłoszenia do ubezpieczenia w tym czasie. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy nadto wskazał, że w podstawie wymiaru nie uwzględniono wynagrodzenia za okres zatrudnienia od 1 lipca 1968 r. do 31 lipca 1991 r. w P.P. Morskiej Obsłudze Radiowej S. w wysokości wskazanej w zaświadczeniu Rp - 7 z dnia 25 lutego 2012 r., gdyż dokument ten nie został wystawiony przez uprawniony podmiot (płatnik został wyrejestrowany z ubezpieczeń z datą 1.01.1999 r.).

Dowód: decyzja z 31.07.2012 r. plik II akt rentowych,

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji do sądu, wnosząc o jej zmianę przy przyjęciu prawidłowej wysokości kapitału początkowego obliczonego zgodnie z wyliczeniem ubezpieczonej (zarobki z tytułu zatrudnienia w P.P. MORS wynikające z zaświadczenia (...) z dnia 25 lutego 2012 r., okres składkowy uwzględniający okres urlopu bezpłatnego z tytułu opieki nad dzieckiem). Dodatkowo wskazała, że organ rentowy obliczając wysokość emerytury nie uwzględnił wszystkich okresów jej zatrudnienia, m.in. nie uwzględnił okresu od 1 października 2000 r. do 31 grudnia 2001 r.

Dowody: dokumentacja w aktach SO w Szczecinie sygn. akt VIU 2626/12, w szczególności: odwołanie z 19.08.2012 r.; uzupełnienie odwołania z 22.08.2012 r.

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie toczącej się pod sygn. akt VI U 2626/12 zmienił zaskarżoną decyzję z 31 lipca 2012 roku w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonej z uwzględnieniem wysokości kapitału początkowego wyliczonej ponownie zgodnie z treścią pkt. I wyroku (w punkcie I wyroku zmieniono decyzje organu rentowego z dnia 26 marca 2012 roku i 2 maja 2012 roku dotyczące kapitału początkowego w ten sposób, że wskazano, iż „organ rentowy ponownie obliczy wysokość kapitału początkowego ubezpieczonej A. C. (1) przyjmując dla potrzeb tego wyliczenia wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 218,8%”).

Dowód: wyrok SO w Szczecinie z dnia 29.11.2013 r. sygn. akt VI U 2626/12 – k. 187 w aktach SO w Szczecinie sygn. akt VI U 2626/12; k. 122-130 plik II akt rentowych.

Ubezpieczona wniosła apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w części w jakiej Sąd Okręgowy nie uwzględnił przy wyliczaniu kapitału początkowego oraz emerytury jako okresu składkowego urlopu bezpłatnego ubezpieczonej dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi wykorzystanego przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz w zakresie nieuwzględnienia w stażu ubezpieczeniowym wyliczonym na potrzeby ustalenia wysokości emerytury okresu zatrudnienia od 1 stycznia 2000 r. do 31 grudnia 2001 r. w spółce (...) k/G..

Dowód: apelacja – k. 202-203, 211-215 w aktach SO w Szczecinie sygn. akt VI U 2626/12; k. nienumerowane w pliku II akt rentowych.

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2015 r. Sąd Apelacyjny w Szczecinie sygn. akt III AUa 269/14 odrzucił apelację ubezpieczonej, wskazując, że w wyroku w dniu 29 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy nie zamieścił rozstrzygnięcia co do żądania ubezpieczonej o uwzględnienie w jej stażu ubezpieczeniowym na potrzeby ustalenia wysokości należnej jej emerytury jako okresu składkowego okresu bezpłatnego urlopu dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi wykorzystanego przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz okresu zatrudnienia od 1 stycznia 2000 r. do 31

grudnia 2001 r. w spółce (...) k/G.. Sąd Apelacyjny zwróci przy tym uwagę, że w sentencji wyroku z dnia 29.11.2014 r. Sąd Okręgowy zamieścił wyłącznie rozstrzygnięcie w zakresie uwzględnionego żądania przeliczenia kapitału początkowego oraz emerytury z uwzględnieniem rzeczywistych zarobków ubezpieczonej z okresu zatrudnienia w PP MORS w wysokości wynikającej z przedłożonego zaświadczenia Rp-7 z dnia 25.02.2012 r. W sentencji wyroku brak natomiast rozstrzygnięcia w przedmiocie ewentualnego „oddalenia odwołania w pozostałym zakresie”. Sąd Apelacyjny wskazał, że jeżeli Sąd Okręgowy, w sprawie wysokości kapitału początkowego oraz emerytury, uwzględniając częściowo odwołanie ubezpieczonej, zmienił zaskarżone decyzji organu rentowego i przyjął nowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru inny niż wskazany w zaskarżonych decyzjach, nie oddalając odwołania w pozostałym zakresie, apelacja wniesiona od nieistniejącego – w tej części – orzeczenia sądu pierwszej instancji, podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna. Sąd Apelacyjny zaakcentował, że skoro w sentencji wyroku brak jest rozstrzygnięcia w przedmiocie oddalenia odwołania w pozostałym zakresie, w uznać należy – w rozumieniu przepisów prawa procesowego – że w tym zakresie orzeczenie nie zostało wydane.

Dowód: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 19.01.2015 r. sygn. akt III AUa 269/14 – k.255-263 w aktach SO w Szczecinie sygn. akt VIU 2626/12; k. 131-135 plik II akt rentowych.

W dniu 30 stycznia 2015 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wnioski o ponowne ustalenie wysokości emerytury poprzez doliczenie nieuwzględnionych okresów składkowych oraz osiągniętych dochodów w latach 2000-2001 podczas zatrudnienia w spółce (...) oraz nieuwzględnionych jako okresy składkowe okresów urlopu bezpłatnego w celu sprawowania opieki nad dziećmi.

Dowód: pismo z 30.01.2015 r. – k. 142-143 plik II akt rentowych.

Wykonując wyrok Sądu Okręgowego z dnia 29 listopada 2013 r. organ rentowy w dniu 15 kwietnia 2015 r. wydał decyzję dotyczącą przeliczenia emerytury od 1 marca 2012 r., tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury. Wysokość emerytury wyliczonej na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej wyniosła 3809,11 zł.

W zakresie części emerytury obliczanej na podstawie art. 53 organ rentowy przyjął dotychczasową wysokość świadczenia - 3822,34 zł (ustaloną w decyzji z 31.07.2012 r.).

W zakresie części emerytury obliczanej na podstawie art. 26 organ rentowy po korekcie kapitału początkowego (decyzją z 10.04.2015 r.) ustalił, że wynosi ona 3756,19 zł.

Równocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczoną, że przeliczenie świadczenia zgodnie z jej wnioskiem z dnia 30 stycznia 2015 r. z uwzględnieniem okresu od 1.01.2000 r. do 31.12.2001 r. nastąpi odrębną decyzją.

Dowody:

- decyzja z 15.04.2015 r. – k. 184-185 plik II akt rentowych;

- decyzja dot. kapitału początkowego z 10.04.2015 r. – k. 31 plik (...).

W dniu 19 sierpnia 2015 r. organ rentowy wydał kolejną decyzję dotyczącą przeliczenia emerytury dla A. C. od 1 maja 2015 r., tj. od wejścia w życie przepisów umożliwiających przeliczenie okresów sprawowania opieki nad dziećmi przy wylczeniu kapitału początkowego przy zastosowaniu przelicznika 1,3% za każdy rok (jak okresy składkowe). Wysokość emerytury wyliczonej na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej wyniosła 3818,64 zł.

W zakresie części emerytury obliczanej na podstawie art. 53 organ rentowy przyjął dotychczasową wysokość świadczenia - 3822,34 zł (ustaloną w decyzji z 31.07.2012 r.).

W zakresie części emerytury obliczanej na podstawie art. 26 organ rentowy po korekcie kapitału początkowego (decyzją z 5.06.2015 r.) ustalił, że wynosi ona 3803,87 zł.

Dowody:

- decyzja z 19.08.2015 r. – k. 200-201 plik II akt rentowych;
- decyzja z 5.06.2015 r. dot. kapitału początkowego – k. nienumerowana plik (...),

W rozpoznaniu wniosku ubezpieczonej z dnia 30 stycznia 2015 r. organ rentowy w dniu 10 września 2015 r. wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję dotyczącą przeliczenia emerytury od dnia 1 stycznia 2015 r.

Organ rentowy dokonał przeliczenia świadczenia, uwzględniając w stażu ubezpieczeniowym A. C. na potrzeby wyliczenia emerytury w części obliczanej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej dodatkowo okres zatrudnienia ubezpieczonej od dnia 1 maja 2000 r. do 31 lipca 2000 r. w spółce (...). Dodatkowo dokonano ponownego ustalenia wskaźnika wysokości podstawy emerytury w części obliczanej na podstawie art. 53, uwzględniając za rok 2000 jako podstawę wymiaru składek kwotę 5.550,00 zł. Wskazany okres zatrudnienia i zarobki uwzględniono w związku z dokonaniem przez ZUS korekty dokumentów rozliczeniowych wobec ustalenia, że płatnik składek spółka (...) w dniu 4 września 2012 r. złożył korekty raportów rozliczeniowych za maj, czerwiec i lipiec 2000 r. i wykazał podstawę wymiaru składek po 1850 zł za każdy miesiąc (łącznie 5500 zł za trzy miesiące).

Wysokość emerytury wyliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej wyniosła 3879,62 zł.

W zakresie części emerytury obliczanej na podstawie art. 26 organ rentowy ustalił jej wysokość na kwotę 3756,19 zł (wysokość ustalona w decyzji z dnia 15.04.2015 r.).

Dowody:

- poświadczenie o podleganiu ubezpieczeniu z 16.04.2015 r. – k. 177-178 plik II akt rentowych;
- pismo ZUS z 15.04.2015 r. – k. nienumerowane w pliku II akt rentowych;
- karta przebiegu zatrudnienia – k. nienumerowana w pliku II akt rentowych;
- wyliczenie wppw z 10.09.2015 r. – k. nienumerowana w pliku II akt rentowych;
- decyzja z 10.09.2015 r. – k. nienumerowane w pliku II akt rentowych.

W marcu 2015 r. A. C. (1) złożyła skargę na przewlekłość postępowania i bezczynności organu rentowego w związku z nierozpoznaniami jej wniosku ze stycznia 2015 r.

Wyrokiem z dnia 28 października 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VI U 225/15, Sąd Okręgowy w Szczecinie zobowiązał organ rentowy do wydania w terminie 14 dni decyzji w sprawie wniosku ubezpieczonej z dnia 30 stycznia 2015 r. o przeliczenie świadczenia w części dotyczącej dodatkowo okresu jej zatrudnienia w spółce (...) od 1 stycznia do 30 kwietnia 2000 r. oraz od 1 sierpnia 2000 r. do 31 grudnia 2001 r. W pozostałym zakresie dotyczącym zobowiązania ZUS do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem w stażu pracy ubezpieczonej okresu jej zatrudnienia od 1 maja do 31 lipca 2000 r. postępowanie umorzono, w związku z wcześniejszym wydaniem przez ZUS - w dniu 10.09.2015 r. decyzji uwzględniającej tę część żądania.

Dodatkowo Sąd Okręgowy w Szczecinie przekazał organowi rentowemu do rozpoznania wniosek ubezpieczonej złożony w toku postępowania sądowego z dnia 23 września 2015 r. o przyznanie odsetek od kwot stanowiących różnicę pomiędzy wypłaconymi świadczeniami a świadczeniem uwzględniającym okresy zatrudnienia ubezpieczonej w spółce (...) od 1 stycznia do 30 kwietnia 2000r. oraz od 1 sierpnia 2000r. do 31 grudnia 2001r.

Dowód: wyrok SO w Szczecinie z 28.10.2015 r. sygn. akt VI U 225/15 – k. nienumerowana w pliku II akt ZUS

W wykonaniu powyższego wyroku organ rentowy w dniu 22 grudnia 2015 r. wydał decyzję odmawiającą ubezpieczonej przeliczenia emerytury z uwzględnieniem okresu jej zatrudnienia w spółce (...) od 1 stycznia do 30 kwietnia 2000r. oraz od 1 sierpnia 2000r. do 31 grudnia 2001r. Następnie, w dniu 16 stycznia 2016r., wydał decyzję odmawiającą ubezpieczonej przyznania odsetek od kwot stanowiących różnicę pomiędzy wypłaconymi świadczeniami a świadczeniem uwzględniającym okresy zatrudnienia ubezpieczonej w spółce (...) od 1 stycznia do 30 kwietnia 2000r. oraz od 1 sierpnia 2000 r. do 31 grudnia 2001 r.

Dowody:

- decyzja z 22.12.2015 r. – k. nienumerowana w pliku II akt rentowych;
- wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z 28.10.2015 r. sygn. akt VI U 225/15 – k. nienumerowana w pliku II akt ZUS.

W dniu 1 listopada 1997 r. A. C. (1) podjęła zatrudnienie w (...) sp. z o.o. w G. na stanowisku doradcy ds. finansowych, a następnie prezesa zarządu. U tego pracodawcy była faktycznie zatrudniona do końca grudnia 2005 roku, przy czym od 1 stycznia 2002r. w wymiarze pół etatu. Od 1 stycznia 2002r. podjęła bowiem równoległe pracę na podstawie umowy o pracę w spółce (...) i z tego tytułu została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych.

W dniu 31 grudnia 2005r., działając jako prezes spółki N., A. C. (1) sporządziła i wystawiła dla siebie świadectwo pracy potwierdzające jej okres zatrudnienia w spółce od 1 listopada 1997r. do 31 grudnia 2005r.

Dowody:

- świadectwo pracy z dnia 31.12.2005 r. dot. spółki (...) – k. 23 plik II akt rentowych;
- świadectwo pracy z dnia 31 stycznia 2012r. dot. spółki (...) – k. 15 plik II akt rentowych;
- zaświadczenie Rp-7 z dnia 10.10.2003 r. – k. 32-33 plik II akt rentowych;
- raport ZUS RNA nr 02.10.1999 z 26.01.2000 r. – k. 82 plik II akt rentowych;
- raport ZUS RNA nr 01/12/2001 z 15.01.2002 r. – k. nienumerowana plik II akt rentowych
- deklaracja rozliczeniowa ZUS DRA z 15.01.2002 r. – k. nienumerowana plik II akt rentowych;
- dokumentacja w pliku kontroli doraźnej ZUS znak (...): sprawozdanie z kontroli z 4.06.2003r., protokół kontroli doraźnej z 4.06.2003r., zawiadomienie o wszczęciu postępowania kontrolnego z 19.05.2003r., protokół przesłuchania A.C. z dnia 4.06.2003r., deklaracja (...) dot. pracownika J. Ś. z 5.05.2003r., świadectwo pracy J. Ś., protokół kontroli doraźnej z 10.10.2001r., zawiadomienie o wszczęciu postępowania kontrolnego z 10.10.2001r., protokół przesłuchania A. C. z dnia 10.10.2001r.,
- dokumentacja w teczce kontroli ZUS nr (...): świadectwo pracy M. K. z 30.04.2003r., deklaracja (...) dot. M. K. z 2.06.2003r., protokoły przesłuchania A. C. z 19.05.2003r. i 4.06.2003r., zawiadomienie o wszczęciu postępowania kontrolnego z 19.05.2003r., wezwanie do uzupełnienia dokumentów z 19.05.2003r., oświadczenie A. C. z 4.06.2003r., zestawienie pracowników spółki objętych ubezpieczeniami społecznymi;
- dokumentacja w aktach Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt XIII Ukł 25/02 dot. postępowania układowego prowadzonego wobec spółki (...): propozycje układowe – k. 4, sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym spółki za IV miesiące 2002r. z 20.05.2002r. - k. 25, rachunek wyników za rok 2000 z 31.03.2001r. – k. 26, spis wierzycieli – k. 27-29, wykaz tytułów egzekucyjnych – k. 30-31, oświadczenia A.C. z 13.06.2002r. – k. 32-33, pełnomocnictwo z 5.06.2002r. – k. 34, oświadczenie A.C. z 21.09.2001r. – k. 77, protokół rozprawy z 9.08.2002r. – k. 87-89v, pismo dłużnika z 16.08.2002r. – k. 91, dokumentacja finansowa dołączona do opinii finansowo księgowej – koperta k. 135, pismo z 19.02.2003r. – k. 203 , protokół rozprawy z 7.03.2003r. – k. 263-267, ugoda z 6.03.2000r. –

k. 295, zażalenie na wciągnięcia na listę wierzytelności z 14.03.2003r. – k. 359, pismo z 7.04.2003r. – k. 449, pismo z 14.05.2003r. – k. 548, pismo z 29.10.2003r. – k. 673, propozycje układowe z 17.11.2003r. – k. 690, protokół rozprawy z 19.12.2003r. – k. 707, zażalenie z 20.05.2003r. – k. 713, propozycje układowe z 9.01.2004r. – k. 717-718, pismo z 16.02.2004r. – k. 754, pismo z 18.02.2004r. – k. 765, zażalenie na postanowienie z 6.02.2004r. – k. 769, pismo z 4.05.2004r. – k. 786, pełnomocnictwo z 22.09.2004r. – k. 849, oświadczenie z 1.12.2004r. – k. 850, wniosek o wstrzymanie egzekucji z 5.01.2005r. – k. 1014, zażalenie z 19.04.2005r. – k. 1040, zażalenie z 28.07.2005r. – k. 1064;

- zeznania A. C. (1) w wersji elektronicznej oraz protokół – k. 67v-68v akt sądowych.

Spółka (...) zgłosiła A. C. (1) do ubezpieczeń społecznych jako pracownika w okresie od 31 grudnia 1998 roku do 31 lipca 2003 roku.

W roku 1999 spółka (...) jako podstawę należnych składek na ubezpieczenia społeczne A. C. jako pracownika zadeklarowała kwotę 1850,00 zł miesięcznie. Należne z tego tytułu składki wynosiły 360,19 zł za styczeń i luty 1999 r. oraz 361,12 zł za kolejne miesiące od marca do grudnia 1999 r. Ustalona przez ZUS kwota podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za rok 1999 wyniosła 22.190,40 zł.

W 2000 r. płatnik składek spółka (...) złożył w ZUS raporty imienne dotyczące A. C. (1), wykazując podstawę wymiaru składek w okresie od stycznia 2000 r. do grudnia 2000 r. w kwocie 0,00 zł.

Za styczeń 2001 r. raport imienny złożono dopiero 27 lutego 2012 r., wskazując zerową podstawę wymiaru składek. Za miesiące od lutego 2001 r. do grudnia 2001 r. raporty imienne złożono w dniu 15 maja 2003 r., również wskazując zerową podstawę wymiaru składek.

Płatnik składek spółka (...) w dniu 4 września 2012 r. (data wpływu do ZUS) złożył korekty raportów rozliczeniowych za niektóre miesiące 2000 r.: styczeń 2000 r. oraz maj-lipiec 2000 r. Za styczeń 2000 r. w korekcie raportu imiennego ponownie wskazano zerową podstawę wymiaru składek, za maj 2000 r., czerwiec 2000 r. i lipiec 2000 r. wskazano jako podstawy wymiaru składek kwoty po 1850 zł. Za pozostałe miesiące nie złożono korekty dokumentacji rozliczeniowej.

Organ rentowy uwzględnił korekty deklaracji rozliczeniowych dotyczących A. C. za maj, czerwiec i lipiec 2000 r. ze wskazaną w nich jako podstawą wymiaru składek kwotą po 1850 zł za każdy miesiąc.

Po dokonaniu korekty dokumentów rozliczeniowych przez płatnika, ustalona przez ZUS kwota podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za rok 2000 wyniosła 5.550,00 zł.

Dowody:

- raport ZUS RNA nr 02.10.1999 z 26.01.2000 r. – k. 82 plik II akt rentowych;
- raport ZUS RNA nr 01/12/2001 z 15.01.2002 r. – k. nienumerowana plik II akt rentowych;
- deklaracja rozliczeniowa ZUS DRA z 15.01.2002 r. – k. nienumerowana plik II akt rentowych;
- wydruk z konta ubezpieczonej – k. nienumerowana plik II akt rentowych;
- informacja o stanie konta ubezpieczonego z 15.06.2006 r. – k. nienumerowana w pliku II akt rentowych;
- pismo ZUS z 15.04.2015 r. – k. 174 plik II akt rentowych;
- poświadczenie o podleganiu ubezpieczeniu z 16.04.2015 r. – k. 177-178 plik II akt rentowych;
- poświadczenie podlegania ubezpieczeniu dla celów emerytalno-rentowych z 26.03.2012r. – k. 66 plik II akt rentowych;

- raporty imienne za okres od (...) do 12.2000 - k. 83-108;

- raporty imienne za okres od (...) do 12.2001 - k. 114-126;

- korekty raportów i deklaracji złożone w ZUS w dniu 4.09.2012 r. – k. 146-153.

(...) sp. z o.o. od września 1997 r. zajmowała się hodowlą kur i produkcją jaj. Od 1999 r. spółka zaczęła mieć trudności finansowe; z tego powodu w połowie 2000 r. zaprzestano produkcji jaj (spółka nie dysponowała kwotą niezbędną na zakup nowych kur niosek), spółka prowadziła wówczas wyłącznie działalność produkcyjną w zakresie hodowli kur rzeźnych.

W związku z trudnościami finansowymi spółka w 1999 zwolniła część pracowników. Z końcem grudnia 2000r., w związku z zaprzestaniem działalności w zakresie produkcji jaj, zwolniono kolejną grupę pracowników. Pomimo trudności finansowych w kolejnych latach spółka (...) nadal zatrudniała kilku pracowników produkcyjnych - na dzień 10 lutego 2003 r. zatrudniała siedmiu pracowników, w tym ubezpieczoną. Ubezpieczona pracowała na stanowisku prezesa zarządu, F. R. (1) był dyrektorem produkcji, natomiast pozostałych pięciu pracowników pracowało na stanowiskach związanych z produkcją i obsługą produkcji (M. K. (2) i M. N. zajmowały się produkcją brojlerów, I. P. pracowała w dziale handlowym, A. P. sprzątał kurniki i doglądał fermy, J. Ś. pracowała przy obsłudze produkcji). Do końca kwietnia 2003 r. rozwiązano umowy o pracę z pracownikami produkcji, gdyż komornik zajął urządzenia technologiczne do produkcji brojlera. Spółka zmuszona była wówczas przerwać działalność.

Na dzień 4 czerwca 2003 r. w spółce pozostały zatrudnione dwie osoby - A. C. (1) oraz F. R. (1), który sprawował pieczę nad pozostałym wyposażeniem fermy.

Spółka (...) nadal figuruje w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Aktualnie prezesem jej zarządu jest F. R. (1). Spółka od roku 2003 faktycznie nie prowadzi jednak żadnej działalności.

Dowody:

- dokumentacja w pliku kontroli doraźnej znak (...): sprawozdanie z kontroli z 4.06.2003r., protokół kontroli doraźnej z 4.06.2003 r., protokół przesłuchania A. C. z 4.06.2003 r.;

- dokumentacja w teczce kontroli ZUS nr (...): świadectwo pracy M. K. z 30.04.2003r., deklaracja (...) dot. M. K. z 2.06.2003r., protokoły przesłuchania A. C. z 19.05.2003r. i 4.06.2003r., oświadczenie A. C. z 4.06.2003r., zestawienie pracowników spółki z 4.06.2003 r.;

- dokumentacja w aktach Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt XIII Ukł 25/02: sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym spółki za IV miesiące 2002 r. z 20.05.2002 r. – k. 25, rachunek wyników za rok 2000 z 31.03.2001 r. – k. 26, wykaz stanu zatrudnienia na dzień 10.02.2003 r.;

- wydruk z KRS dot. spółki (...) – k. 59-62 akt sądowych;

- zeznania A. C. (1) w wersji elektronicznej oraz protokół – k. 67v-68v akt sądowych;

- zeznania świadka F. R. (1) w wersji elektronicznej oraz protokół – k. 160-160v akt sądowych.

Spółka w okresie od stycznia 2000 r. do stycznia 2001 r. składała za pracowników deklaracje i raporty „zerowe”, a następnie w ogóle zaprzestała składania dokumentów rozliczeniowych. Od września 1999 r. spółka nie opłacała składek na ubezpieczenia społeczne zatrudnionych pracowników.

Powodem przekazywania przez zakład pracy do Oddziału ZUS raportów RNA i deklaracji (...) „zerowych” był brak środków finansowych na uregulowanie należnych składek na ubezpieczenia.

Dowody:

- zeznania A. C. (1) w wersji elektronicznej oraz protokół – k. 67v-68v akt sądowych;
- dokumentacja w teczce kontroli (...): pismo M. K. z 15.02.2003 r., pismo ZUS z 10.03.2003r. skierowane do M. K., świadectwo pracy M. K. z 30.04.2003r., protokół przesłuchania A. C. z 4.06.2003r., protokoły z kontroli doraźnej z 34.06.2003r., sprawozdanie z kontroli doraźnej znak (...), zawiadomienie o wszczęciu postępowania kontrolnego z 19.05.2003r., wezwanie do uzupełnienia dokumentów z 19.05.2003r., protokół przesłuchania A. C. z 19.05.2003r., oświadczenie A. C. z 4.06.2003r., zestawienie pracowników spółki, dane dot. M. K. o podstawach wymiaru składek;
- dokumentacja w pliku kontroli doraźnej ZUS znak (...): pismo J. Ś. z 22.04.2003 r., sprawozdanie z kontroli z 4.06.2003 r., protokół kontroli doraźnej z 4.06.2003 r., zawiadomienie o wszczęciu postępowania kontrolnego z 19.05.2003 r., protokół przesłuchania A. C. z dnia 4.06.2003 r., deklaracja (...) dot. pracownika J. Ś. z 5.05.2003 r., świadectwo pracy J. Ś., protokół kontroli doraźnej z 10.10.2001 r., zawiadomienie o wszczęciu postępowania kontrolnego z 10.10.2001 r., protokół przesłuchania A. C. z dnia 10.10.2001 r., wniosek o przeprowadzenie kontroli doraźnej z 26.04.2001 r.

W dniu 5 czerwca 2002 r. spółka (...) złożyła wniosek o otwarcie postępowania układowego. Postępowanie to zakończyło się w dniu 18 lutego 2004 r. wydaniem przez Sąd Rejonowy w Szczecinie Wydział XXII Gospodarczy w sprawie o sygn. akt XXII Ukł 25/02 postanowienia o umorzeniu postępowania w sprawie. Spółka (...) kwestionowała to postanowienie składając zażalenie, a następnie skargę kasacyjną, której Sąd Najwyższy nie przyjął jednak do rozpoznania.

W toku tego postępowania spółkę jako prezes zarządu reprezentowała A. C. (1).

Dowody: dokumentacja w aktach Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt XIII Ukł 25/02: propozycje układowe – k. 4, sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym spółki za IV miesiące 2002 r. z 20.05.2002 r. - k. 25, rachunek wyników za rok 2000 z 31.03.2001 r. – k. 26, spis wierzycieli – k. 27-29, wykaz tytułów egzekucyjnych – k. 30-31, oświadczenia A. C. z 13.06.2002 r. – k. 32-33, pełnomocnictwo z 5.06.2002 r. – k. 34, oświadczenie A. C. z 21.09.2001 r. – k. 77, protokół rozprawy z 9.08.2002 r. – k. 87-89v, pismo dłużnika z 16.08.2002 r. – k. 91, dokumentacja finansowa dołączona do opinii finansowo księgowej – koperta k. 135, pismo z 19.02.2003 r. – k. 203 , protokół rozprawy z 7.03.2003 r. – k. 263-267, ugoda z 6.03.2000 r. – k. 295, zażalenie na wciągnięcia na listę wierzycieli z 14.03.2003 r. – k. 359, pismo z 7.04.2003 r. – k. 449, pismo z 14.05.2003 r. – k. 548, pismo z 29.10.2003 r. – k. 673, propozycje układowe z 17.11.2003 r. – k. 690, protokół rozprawy z 19.12.2003 r. – k. 707, zażalenie z 20.05.2003 r. – k. 713, propozycje układowe z 9.01.2004 r. – k. 717-718, pismo z 16.02.2004 r. – k. 754, postanowienie sądu z 18.02.2004 r. o umorzeniu postępowania – k. 756, pismo z 18.02.2004 r. – k. 765, zażalenie na postanowienie z 6.02.2004 r. – k. 769, pismo z 4.05.2004 r. – k. 786, pełnomocnictwo z 22.09.2004 r. – k. 849, oświadczenie z 1.12.2004 r. – k. 850, postanowienie Sądu Najwyższego z 9.12.2005 r. – k. 915, wniosek o wstrzymanie egzekucji z 5.01.2005 r. – k. 1014, zażalenie z 19.04.2005 r. – k. 1040, zażalenie z 28.07.2005 r. – k. 1064.

W zeznaniu podatkowym PIT-36 za rok 2000 A. C. (1) wykazała łączny przychód brutto w kwocie 134.775,00 zł (dochód brutto 87.907,85 zł), w tym przychód z tytułu wynagrodzenia ze stosunku pracy, służbowego, spółdzielczego z pracy nakładczej, a także zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłaconych przez zakład pracy w kwocie 9.450,00 zł (dochód 9.040,80 zł), przychód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w kwocie 35.325,00 zł (dochód 6867,05 zł), z działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 13 ustawy w kwocie 90.000,00 zł (dochód 72.000,00 zł). Składki na ubezpieczenia społeczne wykazano w kwocie 1768,10 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 1317,35 zł.

W zeznaniu podatkowym PIT-36 za rok 2001 A. C. (1) wykazała łączny przychód brutto w kwocie 92.678,00 zł (dochód brutto 75.480,90 zł), w tym przychód z tytułu wynagrodzenia ze stosunku pracy, służbowego, spółdzielczego z pracy nakładczej, a także zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłaconych przez zakład pracy w kwocie

9250,00 zł (dochód 8738,50 zł), przychód z działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 13 ustawy w kwocie 83.428,00 zł (dochód (...),40,00 zł). Składki na ubezpieczenia społeczne wykazano w kwocie 1730,67 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 563,95 zł.

Dowody:

- zaświadczenia Naczelnika I US w S. z 18.12.2014 r. – k. 146, 149 plik II akt rentowych;
- deklaracja PIT 36 o wysokości dochodu osiągniętego w 2000 r. – k. 147-148 plik II akt rentowych;
- deklaracja PIT 36 o wysokości dochodu osiągniętego w 2001 r. – k. 150--153 plik II akt rentowych.

W okresie od 1 stycznia 1999 r. do 31 stycznia 2001 r. ubezpieczona była objęta ubezpieczeniem zdrowotnym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Niesporne, a nadto dowód: potwierdzenie ubezpieczenia – k. 70, 93 plik II akt rentowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione w części dotyczącej wniosku A. C. (1) o doliczenie do jej stażu ubezpieczeniowego dodatkowo okresu zatrudnienia w spółce (...) od 1 stycznia do 30 kwietnia 2000 r. oraz od 1 sierpnia 2000r. do 31 grudnia 2001 r., natomiast w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu.

Istotą sporu w przedmiotowej sprawie było w pierwszej kolejności ustalenie, czy przy obliczaniu wysokości emerytury przyznanej ubezpieczonej decyzją z dnia 27 marca 2012 r. i przeliczonej decyzją z dnia 10 września 2015 r., organ rentowy winien był zaliczyć do ogólnego stażu pracy A. C. cały okres jej zatrudnienia w spółce (...) od 1 listopada 1997 r. do 31 grudnia 2001 r. Organ rentowy uznał bowiem, że w analizowanym przypadku możliwe jest uwzględnienie jako okresów składkowych wyłącznie okresu zatrudnienia w tej spółce od 1 listopada 1997 r. do 31 grudnia 1999 r. oraz od 1 maja 2000 r. do 31 lipca 2000r.; odmówił natomiast uwzględnienia w stażu ubezpieczeniowym A. C. pozostałego okresu zatrudnienia w tej spółce, tj. okresów od 1 stycznia do 30 kwietnia 2000 r. oraz od 1 sierpnia 2000 r. do 31 grudnia 2001 r., wskazując, że za te okresy nie zostały opłacone składki, a w deklaracjach rozliczeniowych – raportach imiennych za te okresy wskazano zerową podstawę wymiaru składek.

Oceniając zasadność powyższego stanowiska organu rentowego, na wstępie należy wskazać, iż zgodnie z przepisem art. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r., poz. 748 z późn. zm.) przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się okresy składkowe i nieskładkowe wskazane w powołanej ustawie. Stosownie zaś do treści art. 6 ust. 1 pkt 1 tejże ustawy, okresem składkowy jest m.in. okres ubezpieczenia, który w art. 4 pkt omawianej ustawy został zdefiniowany jako okres opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz okres nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek, o jakim mowa w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Mając na uwadze powyższe, w pierwszej kolejności sąd uznał, że choć poza sporem w niniejszej sprawie pozostaje fakt, że pracodawca nie odprowadził z tytułu zatrudnienia A. C. (1) składek na ubezpieczenie społeczne za sporny okres od 1 stycznia 2000 r. do 31 kwietnia 2000 r. oraz od 1 sierpnia 2000 r. do 31 grudnia 2001 r., to jednak nie uzasadniało to pominięcia tych okresów pracy w ustalaniu stażu pracy ubezpieczonej na potrzeby obliczania wysokości należnej jej emerytury.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podejmowana była kwestia oceny jako okresów składkowych takich okresów zatrudnienia, za które nie zostały opłacone należne składki na ubezpieczenia społeczne. Przyjmowano, że przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych uwzględnia się okresy podlegania ubezpieczeniu, nawet bez składki, gdyż pracownika nie można obciążać ujemnymi skutkami zaniedbań pracodawcy w zakresie opłacania składek (por. uchwała SN z 11.5.1994 r., II UZP 5/94; wyrok SN z 24.3.1995 r., II URN 7/95; wyrok SN z 5.4.1995 r., II UR 3/95;

wyrok SN z 23.3.1999 r., II UKN 535/98; wyrok SN z 14.3.2006 r., I UK 205/05; wyrok SN z 6.4.2007 r., II UK 185/06, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 20.10.2005 r., III AUA 1126/04). Co prawda orzeczenia te dotyczą okresów zatrudnienia przypadających przed 1.1.1999 r., kiedy składka nie była zindywidualizowana, a ubezpieczony pracownik nie miał nawet możliwości kontrolowania wykonywania stosownych obowiązków przez pracodawcę, a tym bardziej podjęcia kroków w celu ich wyegzekwowania, jednakże w tym miejscu zaakcentować należy, że podobne stanowisko Sąd Najwyższy zajął na gruncie obecnie obowiązującej ustawy emerytalno-rentowej. W wyroku z dnia 14 marca 2006 r. (sygn. I UK 205/05), wydanym na gruncie obecnie obowiązującej ustawy emerytalno-rentowej Sąd Najwyższy wskazał bowiem, że nierzetelne wypełnianie obowiązków pracodawcy w przedmiocie opłacania składek na ubezpieczenia społeczne za zatrudnionego pracownika nie może wywoływać ujemnych konsekwencji dla tego ostatniego.

Taka interpretacja powyższych uregulowań odpowiada tendencjom ustawodawcy, który ustawą z dnia 18 grudnia 2002r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2002r., nr 241, poz. 2074) zmienił treść przepisu art. 40 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, odnoszącego się do ewidencji informacji o wysokości składek na ubezpieczenie emerytalne. O ile do dnia 1 stycznia 2003r., tj. do dnia wejścia w życie powyższej ustawy na koncie ubezpieczonego gromadzono informacje o wysokości wpłaconych i zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne, po odprowadzeniu składki na otwarte fundusze emerytalne, o tyle począwszy od tej daty, zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 40 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, na koncie ubezpieczonego ewidencjonuje się informacje o zwaloryzowanej wysokości składek na ubezpieczenie emerytalne za dany miesiąc kalendarzowy, z wyłączeniem składek na otwarte fundusze emerytalne:

1) należnych - w przypadku ubezpieczonych niebędących płatnikami tych składek,

2) wpłaconych - w przypadku ubezpieczonych będących płatnikami tych składek.

Jak wynika z powyższego, w przypadku ubezpieczonych niebędących płatnikami składek ewidencji podlegają nie tylko wpłacone na ich konto składki, ale również składki należne, choć nie wpłacone. Tym samym, z ubezpieczonych niebędących płatnikami składek zdjęto odpowiedzialność za niezależne od ich woli, a często i wiedzy, opłacanie przez pracodawcę (płatnika składek) składek na ubezpieczenie społeczne.

Reasumując, skoro to na pracodawcy spoczywa obowiązek zgłoszenia pracownika do ubezpieczenia społecznego i odprowadzenia należnych z tego tytułu składek na ubezpieczenie społeczne pracownika, tym samym nieopłacenie składek w odniesieniu do osoby spełniającej warunki podlegania ubezpieczeniu społecznemu nie upoważnia do przyjęcia faktu niepodlegania przez taką osobę ubezpieczeniu. W takim przypadku pracownik musi jedynie udowodnić, że pozostawał w stosunku ubezpieczenia społecznego. Musi zatem udowodnić fakt trwania stosunku pracy.

W ocenie sądu na gruncie ustalonego stanu faktycznego należało przyjąć, że ubezpieczona udowodniła, że w spornym okresie pozostawała w zatrudnieniu w spółce (...).

W niniejszym postępowaniu w ramach postępowania dowodowego sąd dopuścił dowód z akt postępowania układowego dot. spółki (...) prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Szczecinie pod sygnaturą akt XIII Ukł 25/02, dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Okręgowego w Szczecinie VI U 225/15 i VI U 688/15 oraz z dołączonych do tych ostatnich akt emerytalnych (...) Oddziału w S. dot. A. C. (1), dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. XIII U 223/02 oraz dokumentów przedłożonych w toku niniejszego postępowania (wydruku z KRS nr (...); wydruków deklaracji rozliczeniowych składanych przez spółkę (...) za A. C. (1); korekt dokumentów rozliczeniowych ZUS dot. spółki (...)). Autentyczność dokumentów nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone w sposób zgodny z przepisami prawa, przez uprawnione do tego osoby, w ramach ich kompetencji oraz w sposób rzetelny, stąd też sąd ocenił je jako wiarygodne. Za miarodajne uznał sąd także zeznania świadka F. R. (1) oraz korespondujące z jego wyjaśnieniami zeznania ubezpieczonej. Sąd miał przy tym na uwadze że zeznania ubezpieczonej, jako osoby najbardziej zainteresowanej pozytywnym rozstrzygnięciem niniejszej sprawy, mogłyby być choćby z tego powodu uznane za mało wiarygodne, jednak dostrzegł też, że znalazły

one pełne potwierdzenie w zeznaniach świadka F. R., który również pracował w spółce (...) w tym samym czasie co A. C., zajmując w niej istotne merytorycznie stanowisko. Sąd zwrócił przy tym uwagę, że F. R. (1) jest osobą obcą dla ubezpieczonej, w niniejszej sprawie został przesłuchany przez sąd z urzędu, wobec czego brak jest podstaw, by doszukać się istnienia po jego stronie jakiegokolwiek interesu w tym, by mogła chcieć świadomie złożyć fałszywe zeznania na korzyść ubezpieczonej, narażając się tym samym na odpowiedzialność karną.

W ocenie sądu, zarówno zeznania ubezpieczonej, jak i świadka F. R. potwierdziły, że ubezpieczona była zatrudniona w spółce (...) od 1 listopada 1997 r. nieprzerwanie co najmniej do 31 grudnia 2001r. (z uwagi na zakres niniejszego procesu nie było potrzeby, by czynić dalej idące ustalenia). Dodatkowo sąd wziął pod uwagę, że wersja ubezpieczonej o pozostawaniu w zatrudnieniu w spółce (...) na stanowisku prezesa jej zarządu w spornym okresie znalazła pełne odzwierciedlenie w dokumentarnym materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.

W tym zakresie w pierwszej kolejności - mając na uwadze argumentację organu rentowego, który w analizowanym przypadku de facto kwestionował istnienie spółki (...) w latach 2000-2001 w związku ze składaniem w tym czasie przez nią zerowych deklaracji rozliczeniowych - sąd zwrócił uwagę, że z materiału dowodowego (w tym zwłaszcza akt sądowego postępowania układowego) wynikało jednoznacznie, że spółka (...) co najmniej do końca kwietnia 2003 r. prowadziła działalność produkcyjną (w zakresie hodowli kur i produkcji jaj) i zatrudniała pracowników. Wprawdzie od 1999 r. zaczęła mieć trudności finansowe i z tego powodu w połowie 2000 r. zaprzestała produkcji jaj (spółka nie dysponowała kwota niezbędną na zakup nowych kur niosek), to jednocześnie kontynuowała działalność produkcyjną w zakresie hodowli kur rzeźnych. W związku z trudnościami finansowymi spółka w 1999 zwolniła pierwszą grupę pracowników, następnie z końcem grudnia 2000 r. zwolniono kolejną grupę pracowników. Ostatnią grupę pracowników produkcyjnych zwolniono z końcem kwietnia 2003r., gdy komornik zajął urządzenia technologiczne do produkcji brojlera. Spółka zmuszona była wówczas przerwać działalność. Sąd zwrócił przy tym uwagę, że wyjaśnienia ubezpieczonej i świadka w tym zakresie znajdują potwierdzenie w dokumentacji znajdującej się w aktach przeprowadzonej w spółce (...) przez ZUS kontroli doraźnej w roku 2003 r. oraz w aktach sądowych dotyczących wszczętego przez spółkę w czerwcu 2002 r. postępowania układowego. W szczególności w aktach postępowania układowego znajduje się zestawienie pracowników, z którego wynika, że spółka (...) na dzień 10 lutego 2003 r. zatrudniała siedmiu pracowników, w tym ubezpieczoną. A. C. (1) wyjaśniła przy tym, że F. R. (1) był dyrektorem produkcji, natomiast pozostałych pięciu pracowników pracowało na stanowiskach związanych z produkcją i obsługą produkcji (M. K. (2) i M. N. zajmowały się produkcją brojlerów, I. P. pracowała w dziale handlowym, A. P. sprzątał kurniki i doglądał fermy, J. Ś. pracowała przy obsłudze produkcji). Zdaniem sądu brak jest podstaw do zakwestionowania wiarygodności złożonego w toku postępowania układowego zestawienia pracowników zatrudnionych w spółce, w tym w zakresie umieszczenia na omawianej liście jako pracownika ubezpieczonej. W tamtym czasie ubezpieczona nie mogła bowiem przewidzieć, że organ rentowy odmówi kilka lat później uwzględnienia w jej stażu ubezpieczeniowym całego okresu zatrudnienia w spółce (...) i w tym celu preparowała ewentualne dowody swojego zatrudnienia.

Co więcej, sąd zważył, że w okresie od maja do czerwca 2003 r. organ rentowy przeprowadził w spółce (...) kontrolę doraźną w związku z zawiadomieniami dwóch pracownic spółki o możliwych nieprawidłowościach w odprowadzaniu przez pracodawcę należnych składek na ubezpieczenia społeczne. Pracownice spółki (...) zwróciły wówczas uwagę, że pomimo iż były pracownikami spółki pracodawca w okresie od września 1999 r. do kwietnia 2003 r. nie odprowadził należnych składek na ich ubezpieczenia społeczne. W aktach dotyczących przeprowadzonej przez ZUS w spółce (...) w maju i czerwcu 2003 r. kontroli doraźnej znajduje się zestawienie wszystkich pracowników zatrudnianych przez spółkę w poszczególnych okresach wraz z oświadczeniem ubezpieczonej (którego prawdziwości wówczas organ rentowy w żaden sposób nie kwestionował), że na dzień 4 czerwca 2003 r. w spółce pozostały zatrudnione dwie osoby: A. C. (1) oraz F. R. (1), który sprawował pieczę nad pozostałym wyposażeniem fermy.

Co istotne w toku kontroli doraźnej prowadzonej przez ZUS w spółce (...) w 2003 r. A. C. występowała jako prezes zarządu spółki. To jej jako osobie uprawnionej przedłożono w dniu 19 maja 2003 r. zawiadomienie o wszczęciu kontroli i doręczono w tym dniu wezwanie do uzupełnienia dokumentów. A. C. (1) jako prezes zarządu spółki N. podpisała w dniu 4 czerwca 2003 r. oświadczenie, w którym zobowiązała się do złożenia korekty dokumentów (...). Nadto została w

dniach 19 maja 2003 r. oraz 4 czerwca 2003 r. przesłuchana w charakterze strony. W aktach kontroli przeprowadzonej w 2003r. znajdują się również deklaracje (...) dotyczące wyrejestrowania pracowników spółki (...) z ubezpieczeń społecznych. Dokumenty te zostały sporządzone i podpisane w dniach 5 maja 2003 r. (deklaracja dot. J. Ś.) oraz 2 czerwca 2003 r. (deklaracja dot. M. K.) przez ubezpieczoną. Wprawdzie podpis ubezpieczonej złożony na omawianych deklaracjach jest nieczytelny, jednakże proste porównanie z innymi podpisami ubezpieczonej składanymi na innych dokumentach, co do których nie ma wątpliwości że zostały złożone przez A. C. wskazuje, że to właśnie ona podpisała się pod wskazanymi deklaracjami. Ubezpieczona podpisała również jako prezes zarządu świadectwo pracy dotyczące pracownik J. Ś. oraz M. K. (2), które były zatrudniona w spółce (...) od 1 kwietnia 1999 r. do 30 kwietnia 2003 r. Dodatkowo sąd zważył, że również w toku kontroli doraźnej przeprowadzonej przez ZUS w spółce (...) w roku 2001 A. C. występowała jako prezes zarządu spółki. To jej jako osobie uprawnionej przedłożono w dniu 10 października 2001 r. zawiadomienie o wszczęciu kontroli oraz przesłuchano ją w charakterze strony. Organ rentowy nie kwestionował wówczas faktu, że ubezpieczona jest osobą uprawnioną do reprezentowania spółki, zatrudnioną w niej jako prezes zarządu.

Okoliczność, że w spornym okresie – jak również w kolejnych latach - ubezpieczona rzeczywiście wykonywała obowiązki prezesa zarządu spółki N. znajduje dodatkowe potwierdzenie w dokumentacji znajdującej się w aktach postępowania układowego wszczętego przez spółkę (...) w dniu 5 czerwca 2002 r. Także w tym postępowaniu A. C. występowała jako prezes zarządu. Jej podpis jako prezesa zarządu znajduje się m.in. na piśmie z propozycjami układowymi dołączonymi do wniosku, spisie wierzycieli, wykazie tytułów egzekucyjnych. A. C. (1) jako prezes zarządu spółki N. złożyła w dniu 13 czerwca 2002 r. oświadczenia o prawdziwości danych podanych we wnioski o otwarcie postępowania układowego oraz o nieudzielaniu przez dłużnika poręczeń. To ona udzieliła w dniu 5 czerwca 2002 r. pełnomocnictwa radcy prawnemu do reprezentowania spółki w postępowaniu układowym, zaś w dniu 22 września 2004 r. udzieliła pełnomocnictwa radcy prawnemu do sporządzenia w imieniu spółki kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 16 czerwca 2004 r. A. C. (1) nadto składała przed sądem wyjaśnienia w charakterze reprezentanta płatnika na rozprawie w dniu 9 sierpnia 2002 r., w dniu 7 marca 2003 r. i w dniu 19 grudnia 2003 r. Jej podpisy widnieją również pod pismem z wyjaśnieniami dłużnika z dnia 16 sierpnia 2002 r. o prowadzonych negocjacjach z kontrahentami, pod pismem z dnia 19 lutego 2003 r. stanowiącym odpowiedź na zarządzenie nadzorca sądowego. To A. C. (1) jako prezes zarządu złożyła w dniu 14 marca 2003 r. zażalenie na wciągnięcie na listę wierzycieli, również ona w dniu 7 kwietnia 2003 r. usunęła braki wniesionego zażalenia. W dniu 20 maja 2003 r. w imieniu spółki (...)C. złożyła zażalenie na postanowienie Sadu Okręgowego z 8 maja 2003 r. W dniu 14 maja 2003 r. A.C. zwróciła się z prośbą do sądu o przesunięcie wpłaty III raty tytułem zaliczki na koszty postępowania z powodu przesunięcia terminu wpływu należności z tytułu sprzedaży, zaś pismem z dnia 29 października 2003 r. udzieliła wyjaśnień w tym zakresie. W dniach 17 listopada 2003 r., 9 stycznia 2004 r. złożyła w imieniu dłużnika kolejne propozycje układowe. Również w kolejnych miesiącach A.C. w imieniu spółki jako prezes jej zarządu składała wiele pism procesowych: m.in. w dniach 16 lutego 2004 r., 18 lutego 2004 r., 4 maja 2004 r.

W aktach układowych znajduje się przy tym dokumentacja finansowa – również ze spornego w niniejszym postępowaniu okresu - na której widnieją podpisy A. C. jako Prezesa zarządu. I tak A. C. podpisała w dniu 20 maja 2002 r. sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym spółki za IV miesiące 2002 r., w dniu 31 marca 2001 r. podpisała rachunek wyników za rok 2000., zaś w dniu 1 grudnia 2004 r. podpisała oświadczenie o sytuacji finansowej spółki. Podpis A. C. widnieje również pod bilansami za rok 2001 r., za okres od 1.01.do 30.04.2002 r., rachunkami wyników za rok 2001 oraz za okres od 1.01.do 30.04.2002 r., propozycją układową z 31 października 2002 r. oraz projekcją finansowego planu funkcjonowania spółki z 6 listopada 2002 r. stanowiącymi załącznik do opinii biegłego wydanej w postępowaniu układowym. W aktach układowych znajduje się również ugoda z dnia 6 marca 2000 r., zawarta pomiędzy Spółdzielnią Pracy (...) i spółką (...), z której wynika, że do długu przystąpiła spółka (...) reprezentowana przez Prezesa A. C. (1) oraz oświadczenie A. C. jako prezesa zarządu spółki N. z dnia 21 września 2001 r. skierowane do jednego z wierzycieli spółki o planowanym złożeniu wniosku o otwarcie postępowania układowego w związku z trudną sytuacją finansową spółki. Ponadto jako prezes zarządu spółki N. w dniu 5 stycznia 2005 r. A.C. sporządziła wniosek o wstrzymanie egzekucji, a następnie w dniu 19 kwietnia 2005 r. oraz w dniu 28 lipca 2005 r. zażalenia na postanowienie sądu odmawiające wstrzymania egzekucji.

O tym, że ubezpieczona faktycznie wykonywała w spornym okresie powierzone jej obowiązki pracownicze świadczy dodatkowo fakt złożenia w dniu 26 stycznia 2000 r. korekty raportu imiennego dotyczącej podstawy wymiaru składek ubezpieczonej za październik 1999r. Raport został podpisany przez ubezpieczoną. W dniu 15 stycznia 2002 r. złożono w ZUS raport imienny ZUS RNA dotyczący ubezpieczonej za grudzień 2001 r. W raporcie zadeklarowano podstawę wymiaru składek 0,00 zł. W dniu 15 stycznia 2002 r. płatnik nadto złożył deklarację rozliczeniową ZUS DRA, w której wskazano, że należne składki wynoszą 0,00 zł. Dokumenty te również zostały podpisane przez ubezpieczoną.

Powyższe zdaniem sądu wystarczające potwierdza, że ubezpieczona była pracownikiem spółki (...) zatrudnionym na stanowisku prezesa zarządu nieprzerwanie od 1997 r. formalnie do końca 2005r., zaś faktycznie (z uwagi na fakt prowadzenia rzeczywistej działalności przez spółkę) – do końca maja 2003r.).

Mając na uwadze powyższe sąd uznał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy wystarczająco potwierdził fakt zatrudnienia A. C. (1) w spółce (...) w spornych latach 2000-2001. W konsekwencji, przy ustalaniu wysokości emerytury dla ubezpieczonej, organ rentowy powinien był uwzględnić cały okres jej zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie.

W tym miejscu trzeba także jednoznacznie podkreślić, iż odmawiając doliczenia spornego okresu do stażu ubezpieczeniowego A. C. organ rentowy naruszył przepis art. 117 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Przepis ten stanowi bowiem, że przypadające po dniu wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 (a więc także okresy pracowniczego zatrudnienia), okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1 podlegają uwzględnieniu na podstawie informacji zarejestrowanych na koncie ubezpieczonego. Skoro więc z informacji znajdujących się w aktach samego ZUS – datowanego na dzień 26 marca 2012 roku „poświadczenia dla celów emerytalno-rentowych” wynika, iż w systemie informatycznym ZUS A. C. (1) widnieje jako osoba zgłoszona przez spółkę (...) do ubezpieczeń pracowniczych w okresie od 31 grudnia 1998r. do 31 lipca 2003r., oznacza to, że brak było jakichkolwiek podstaw, by organ rentowy w tym zakresie (co do przebytych okresów składkowych) dokonywał odmiennych ustaleń.

Wreszcie, mimo niepodniesienia przez organ rentowy wprost takiego zarzutu, sąd orzekający w niniejszej sprawie pragnie z całą stanowczością podkreślić, iż w jego ocenie brak jest jakichkolwiek podstaw, by twierdzić, że nie ma podstaw do zaliczenia spornego okresu do stażu ubezpieczeniowego A. C. tylko dlatego, że pełniła ona w tym czasie jednoosobowo funkcję prezesa zarządu spółki, w związku z czym sama decydowała o zgłoszeniach do ZUS oraz wystawieniu sobie świadectwa pracy.

W tym miejscu trzeba się bowiem odwołać do utrwalonego stanowiska Sądu Najwyższego, który wielokrotnie wskazywał, że „pozycja członka zarządu spółki prawa handlowego w kontekście sprawowania przez niego tej funkcji była przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego (por. uchwałę z dnia 4 października 1994 r., I PZP 42/94, OSNAPiUS 1994 nr 11, poz. 174 oraz wyroki z dnia 17 maja 1995 r., I PRN 14/95, OSNAPiUS 1995 nr 21, poz. 263 i z dnia 14 lutego 2001 r., I PKN 258/00, OSNAPiUS 2002 nr 23, poz. 565, z dnia 7 stycznia 2000 r., I PKN 404/99, OSNAPiUS 2001 nr 10, poz. 347 i z dnia 28 lipca 1999 r., I PKN 171/99, OSNAPiUS 2000 nr 21, poz. 785). Wynika z nich teza, że obowiązek wykonywania czynności związanych z prowadzeniem spraw spółki dotyczący członka spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może wynikać bezpośrednio z art. 201 § 1 k.s.h., lecz pozycja członka zarządu spółki (...) może być także ukształtowana - stosownie do łączących się z tą funkcją kompetencji, uprawnień i obowiązków przewidzianych albo w umowie spółki albo w umowie stron, zgodnie z zasadą wolności umów - na podstawie umowy zlecenia (za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia - art. 735 § 1 k.c.), innej umowy o świadczenie usług, umowy o pracę lub stosunku pracy z powołania. Ocena, czy stosunek prawny łączący członka zarządu ze spółką ogranicza się wyłącznie do więzi ukształtowanej przez przepisy prawa handlowego, czy obok elementów wynikających z tych przepisów zawiera również cechy charakterystyczne dla innego stosunku prawnego, wynikać musi z analizy składanych przez strony oświadczeń woli i działań podejmowanych w ich wyniku.

Mimo więc zawarcia przez ubezpieczonego umowy o pracę, do objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym nie mogłoby dojść wówczas, gdyby zgłoszenie do tego ubezpieczenia dotyczyło osoby, która w rzeczywistości nie

świadczyła pracy, lecz wykonywała zatrudnienie w sposób odpowiadający postanowieniom innej umowy, niż umowa o pracę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2006 r., III UK 32/06, OSNP 2006 nr 15 - 16, poz. 249 oraz dotychczas niepublikowane wyroki z dnia 10 lutego 2006 r., I UK 186/05, z dnia 29 stycznia 2007 r., II UK 112/06 oraz z dnia 14 września 2006 r., II UK 2/06). Odnosząc to do realiów niniejszej sprawy trzeba więc wskazać, iż taka sytuacja z pewnością nie miała miejsca, co powyżej obszernie uzasadniono.

W tym miejscu trzeba zwrócić uwagę także na treść przepisu art. 203 § 1 Kodeksu spółek handlowych, zgodnie z którym „członek zarządu może być w każdym czasie odwołany uchwałą wspólników. Nie pozbawia go to roszczeń ze stosunku pracy (podkr. własne) lub innego stosunku prawnego dotyczącego pełnienia funkcji członka zarządu”. Z powyższego wynika, że sam ustawodawca uznał dopuszczalność zatrudnienia członka zarządu spółki kapitałowej na podstawie umowy o pracę, mimo że w stosunku tym – z oczywistych względów – nie występuje w typowym jego kształcie jeden z istotnych elementów umowy o pracę, tj. podporządkowanie. Podobny problem występuje zresztą w stosunku do szeregu innych osób zarządzających zakładem pracy, które pozostają w pracowniczym stosunku zatrudnienia. Skoro jednak Kodeks pracy w szeregu przepisów (m.in. art. 128 § 2 pkt 2, art. 241²⁶ § 2) odnosi się wprost do takich osób, oznacza to że uznaje ich zatrudnienie w oparciu o umowę o pracę za dopuszczalne. W orzecznictwie mówi się przy tym w takich sytuacjach o tzw. podporządkowaniu autonomicznym, polegającym na związaniu takich pracowników wyłącznie ogólnymi regułami organizacji i funkcjonowania zakładu pracy). Także więc A. C. (1), będąca pracownicą spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i niebędąca zarazem w spornym czasie współniczką tej spółki, niewątpliwie mogła być zatrudniona w oparciu o umowę o pracę na stanowisku prezesa tejże spółki i okres pełnienia przez nią tej funkcji musiał zostać przez organ rentowy zaliczony do jej stażu ubezpieczeniowego – okresów składkowych.

Na zakończenie tej części rozważań podkreślenia też wymaga, że nie uszło uwadze sądu, że możliwość uwzględnienia omawianego okresu zatrudnienia ubezpieczonej w spółce (...) była już formalnie przedmiotem badania przez Sąd Okręgowy w sprawie toczącej się z odwołania ubezpieczonej od decyzji z dnia 31 lipca 2012 r. ustalającej wysokość emerytury wyliczonej na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej. A. C., odwołując się wówczas od tej decyzji do sądu, zakwestionowała m.in. prawidłowość rozstrzygnięcia organu rentowego w zakresie w jakim odmówił uwzględnienia w jej stażu ubezpieczeniowym dodatkowo okresu zatrudnienia od 1 stycznia 2000 r. do 31 grudnia 2001r. w (...) sp. z o.o., uzasadniając to brakiem zgłoszenia do ubezpieczenia w tym czasie. Sąd orzekający w niniejszej sprawie dostrzegł jednak, że co prawda w uzasadnieniu wyroku wydanego w sprawie o sygnaturze akt VI U 2626/12 Sąd Okręgowy wskazał, że za bezzasadne uznał żądanie ubezpieczonej uwzględnienia w jej stażu ubezpieczeniowym okresu zatrudnienia od dnia 1 stycznia 2000 r. do 31 grudnia 2001 r. w spółce (...), wyjaśniając, że nie zostało wykazane, że we wskazanym okresie ubezpieczona została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i że opłacono za nią składki na te ubezpieczenia, to jednak nie mogło to przesądzić o konieczności przyjęcia, że ta kwestia została już prawomocnie rozstrzygnięta przez sąd, co wykluczałoby możliwość ponownego jej badania. Nie można było bowiem stracić z pola widzenia tego, że w wydanym w tej sprawie wyroku (jego sentencji) Sąd Okręgowy nie zamieścił żadnego rozstrzygnięcia co do żądania ubezpieczonej uwzględnienia w jej stażu ubezpieczeniowym na potrzeby ustalenia wysokości należnej jej emerytury jako okresu składkowego okresu zatrudnienia od 1 stycznia 2000 r. do 31 grudnia 2001 r. w spółce (...) k/G.. W sentencji wyroku z dnia 29.11.2014 r. Sąd Okręgowy zamieścił bowiem wyłącznie rozstrzygnięcie pozytywne w zakresie uwzględnionego żądania przeliczenia kapitału początkowego oraz emerytury z uwzględnieniem rzeczywistych zarobków ubezpieczonej z okresu zatrudnienia w PP MORS w wysokości wynikającej z przedłożonego zaświadczenia Rp-7 z dnia 25.02.2012 r. W sentencji tej brak natomiast rozstrzygnięcia w przedmiocie ewentualnego „oddalenia odwołania w pozostałym zakresie”. Skoro zaś w sentencji wyroku brak jest rozstrzygnięcia w przedmiocie oddalenia odwołania w pozostałym zakresie, uznać należy – w rozumieniu przepisów prawa procesowego – że w tym zakresie orzeczenie nie zostało wydane. Potwierdził to zresztą Sąd Apelacyjny w Szczecinie, który postanowieniem z dnia 19 stycznia 2015 r. sygn. akt III AUa 269/14 odrzucił jako niedopuszczalną apelację ubezpieczonej, w której zakwestionowała ona m.in. prawidłowość ustaleń Sądu Okręgowego w sprawie VI U 2626/12 w zakresie jej wniosku o doliczenie do jej stażu ubezpieczeniowego okresu zatrudnienia w spółce (...) od 1.01.2000r. do 31.12.2001r., uznając, że apelacja wniesiona została od nieistniejącego – w tej części – orzeczenia sądu pierwszej instancji.

Wobec powyższego, sąd badając w niniejszym procesie merytorycznie sporną kwestię, na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje z dnia 10 września 2015 r. i 22 grudnia 2015 r. w sposób określony w punkcie I sentencji wyroku.

Uzasadnione co do zasady okazało się również odwołanie A. C. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 lutego 2016r. dotyczącej wypłaty odsetek ustawowych.

Prawo do odsetek z tytułu opóźnienia w przyznawaniu i wypłacaniu świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych reguluje przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym jeżeli ZUS - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które ZUS nie ponosi odpowiedzialności.

W myśl z kolei przepisu art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, z uwzględnieniem tego, iż w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego (ust. 1a). Stosownie do treści art. 118 ust. 4 tej ustawy, przy dokonywaniu wypłaty wynikającej z decyzji ponownie ustalającej prawo do świadczenia lub jego wysokość, ust. 1-3 stosuje się odpowiednio. Z kolei w ust. 5 wskazano, że wypłata świadczenia wynikająca z decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje w najbliższym terminie płatności świadczenia albo w następnym terminie płatności, jeżeli okres między datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji a najbliższym terminem płatności jest krótszy niż 30 dni.

Z przedstawionego stanu prawnego wynika, iż jeżeli dla stwierdzenia uprawnień do świadczenia wymaga się wydania decyzji, termin do jej wydania biegnie od daty wyjaśnienia ostatniej niezbędnej okoliczności, co dotyczy także ponownego ustalenia wysokości świadczenia. Przez wyjaśnienie "ostatniej niezbędnej okoliczności" trzeba rozumieć wyjaśnienie ostatniej okoliczności koniecznej do przeliczenia świadczenia zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego. Wyjaśnienie okoliczności niezbędnej do wydania decyzji oznacza dokonanie czynności mającej na celu ustalenie stanu faktycznego, czyli przeprowadzenie dowodów i ich ocenę.

Przesłanką powstania obowiązku organu rentowego wypłaty odsetek jest opóźnienie tego organu w ustaleniu prawa do świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego lub wypłaty tego świadczenia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że zawarte w art. 85 ust. 1 ustawy systemowej określenie: "nie ustalił prawa do świadczenia" oznacza zarówno niewydanie w terminie decyzji przyznającej świadczenie, jak i wydanie decyzji odmawiającej przyznania świadczenia, mimo spełnienia warunków do jego uzyskania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2001 r., II UKN 402/00, OSNAPiUS 2002 nr 20, poz. 501), a zatem w tym ostatnim wypadku chodzi o sytuacje, w których organ rentowy odmawiając przyznania świadczenia naruszył przepisy prawa materialnego określające przesłanki nabycia prawa do świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego. Nie ulega wątpliwości, że przewidziane w art. 85 ust. 1 zdanie drugie ustawy systemowej wyłączenie obowiązku organu rentowego wypłaty odsetek nie jest zależne od wykazania, że organ rentowy nie ponosi winy w powstaniu opóźnienia. Zawarte w tym przepisie określenie: "okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności" jest bardziej zbliżone znaczeniowo do używanego w przepisach prawa określenia: "przyczyn niezależnych od organu", co oznacza, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest obowiązany do wypłaty odsetek nie tylko wtedy, gdy nie ponosi winy w opóźnieniu, lecz także wtedy, gdy opóźnienie w ustaleniu i wypłacie prawa do świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego jest

skutkiem innych przyczyn niezależnych od ZUS (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2004 r., II UK 485/03, OSNP 2005 nr 10, poz. 147).

Podjętą próbę klasyfikacji błędów organu rentowego, można je podzielić na błędy w wykładni lub niewłaściwym zastosowaniu prawa oraz błędy w ustaleniach faktycznych, będące skutkiem naruszenia przepisów proceduralnych. Błąd w wykładni lub niewłaściwym zastosowaniu prawa jest popełniany wówczas, gdy na podstawie prawidłowo i kompletnie zebranego materiału dowodowego i po ustaleniu niezbędnych okoliczności organ rentowy wydaje decyzję odmawiającą ustalenia prawa, ponieważ błędnie dokonuje interpretacji obowiązujących regulacji w przedmiotowym stanie faktycznym. W takiej sytuacji sąd nie uzupełnia ustaleń faktycznych dokonanych przez organ rentowy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że wydanie przez organ rentowy niezgodnej z prawem decyzji odmawiającej wypłaty świadczenia w sytuacji, gdy było możliwe wydanie decyzji zgodnej z prawem oznacza, że opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które ten organ ponosi odpowiedzialność, choćby nie można mu było zarzucić niestaranności w wykładni i zastosowaniu prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r., I UK 159/04, OSNP 2005 nr 19, poz. 308, czy wyrok z dnia 14 września 2007 r., III UK 37/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 326). Jeżeli zatem organ rentowy dokonał nieprawidłowej wykładni lub błędnego zastosowania prawa, to ubezpieczonemu należą się odsetki od kwoty świadczenia przyznanego wyrokiem sądu liczone od upływu terminu, w którym organ rentowy powinien był wydać prawidłową decyzję uwzględniającą wniosek.

Bardziej złożona jest prawna kwalifikacja błędu w ustaleniach faktycznych jako przesłanki uzasadniającej odpowiedzialność organu rentowego z tytułu wypłaty odsetek za opóźnienie. Możliwa jest bowiem sytuacja, że przyznanie prawa do świadczenia nastąpi na skutek ustaleń faktycznych sądu. Aby stwierdzić w takiej sytuacji, że organ rentowy nie ponosi za to opóźnienie odpowiedzialności, konieczne jest wykazanie, że w przepisany termin ZUS nie dysponował materiałem umożliwiającym przyznanie świadczenia, z uwzględnieniem jednakże tego, czy organ rentowy w ramach swoich kompetencji i nałożonych obowiązków poczynił wszystkie możliwe ustalenia faktyczne i wyjaśnił wszystkie okoliczności konieczne do wydania decyzji. Jeżeli bowiem zmiana decyzji w postępowaniu odwoławczym będzie uzasadniona ustaleniami co do takich okoliczności, które nie były i nie mogły być znane organowi rentowemu, to nie będzie podstaw do uznania, iż opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które ponosi on odpowiedzialność.

Prawna problematyka postępowania dowodowego i wyjaśniającego związana jest w dużym stopniu z kompetencjami organu rentowego związanymi ze środkami dowodowymi dopuszczonymi w postępowaniu przed organem rentowym. Reguły postępowania dowodowego ustanowione zostały w odmienny sposób niż w Kodeksie postępowania administracyjnego, z którego wynika, że dowodem jest wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem (art. 75 § 1 k.p.a.). W postępowaniu emerytalno-rentowym obowiązuje zasada odwrotna - dowodem jest tylko to, co prawo za dowód uznaje i jako dowód dopuszcza. Wyjaśnienie okoliczności koniecznych do wydania decyzji następuje zatem również przez sąd. W kontekście prawa do odsetek istotne jest więc stwierdzenie, czy organ rentowy w ramach udzielonych mu kompetencji i nałożonych obowiązków podjął określone działania zmierzające do ustalenia prawa i wyjaśnienia związanych z tym okoliczności.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy trzeba wskazać, że jak wynika z poczynionych przez sąd ustaleń, organ rentowy rozpoznając wniosek ubezpieczonej o przyznanie jej emerytury ustalił wysokość należnego jej świadczenia w zaniżonej wysokości wobec nieuwzględnienia w stażu pracy ubezpieczonej całego wnioskowanego okresu zatrudnienia w spółce (...), co było wynikiem wyłącznie jego błędu. W ocenie sądu organ rentowy dysponował bowiem odpowiednimi dowodami zatrudnienia ubezpieczonej w spółce (...) umożliwiającymi ustalenie wysokości należnego jej świadczenia w prawidłowej wysokości. Ubezpieczona do wniosku o świadczenie przedłożyła bowiem świadectwo pracy, z którego wynikało że w okresie od 1 listopada 1997 r. do 31 grudnia 2005r., była zatrudniona w spółce (...). Fakt zatrudnienia ubezpieczonej w spółce (...) wynikał nadto z akt kontroli doraźnej płatnika składek N. przeprowadzonej przez ZUS w latach 2001 i 2003. Organ rentowy odmówił jednak ubezpieczonej prawa do ustalenia wysokości świadczenia zgodnie z jej wnioskiem, przyjmując, że okresami ubezpieczenia są wyłącznie okresy, za które opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne, a w konsekwencji przyjął, że nieopłacenie przez pracodawcę składek za ubezpieczoną jako pracownika w latach 2000-2001 wyklucza możliwość uznania okresu zatrudnienia ubezpieczonej

od dnia 1 stycznia 2000 r. do 30 kwietnia 2000 r. i od 1 sierpnia 2000 r. do 31 grudnia 2001 r. w spółce (...) za okresy składkowe. Przedstawiona przez organ rentowy interpretacja obowiązujących regulacji w przedmiotowym stanie faktycznym była całkowicie błędna.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że szczegółowy tryb postępowania w sprawach ustalania prawa do świadczeń pieniężnych przewidzianych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych został określony w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe. Stosownie do § 10 ust. 1 pkt 2 wskazanego rozporządzenia osoba ubiegająca się o emeryturę powinna przedstawić dokumenty stwierdzające okresy uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokość. W § 22 ust. 1 rozporządzenia wskazano, że jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: 1) legitymacja ubezpieczeniowa; 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia. W ust. 2 wskazano, że jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres. Nie ma tu mowy o obowiązku przedkładania dowodów stwierdzających zgłoszenie do ubezpieczenia i opłacanie składek przez pracodawcę. Jeżeli fakt pozostawania w zatrudnieniu został udowodniony, okres tego zatrudnienia jest okresem składkowym nawet w przypadku, gdy pracodawca nie zgłosił pracownika do ubezpieczenia.

Z powyższego wynika zatem, że rozpoznając wniosek ubezpieczonej o przyznanie emerytury organ rentowy błędnie odmówił ubezpieczonej prawa do wyliczenia wysokości świadczenia z uwzględnieniem całego okresu zatrudnienia w spółce (...), przyjmując że możliwe jest wyłącznie zaliczenie do stażu ubezpieczeniowego A. C. okresu jej zatrudnienia w tej spółce od 1 listopada 1997 r. do 31 grudnia 1999 r. oraz okresu od 1 maja 2000 r. do 31 lipca 2000 r., podczas gdy było możliwe wydanie przez organ decyzji zgodnej z wnioskiem ubezpieczonej. Organ rentowy w chwili wydania decyzji przyznającej ubezpieczonej emeryturę miał bowiem wszystkie potrzebne dane pozwalające na wydanie decyzji ustalającej wysokość należnej ubezpieczonej emerytury z uwzględnieniem wnioskowanego okresu zatrudnienia. W niniejszym postępowaniu sądowym zakończonym wyrokiem przyznającym ubezpieczonej prawo do przeliczenia świadczenia zgodnie z jej wnioskiem A.C. nie wykazała żadnych okoliczności uzasadniających jej wniosek, które nie były znane (nie mogły być znane przy zachowaniu odrobiny elementarnej staranności przejawiającej się choćby w sięgnięciu do akt własnego postępowania kontrolnego) organowi rentowemu.

W tych okolicznościach koniecznym stało się stwierdzenie, że organ rentowy wydał błędną decyzję w sytuacji, gdy możliwe było wydanie decyzji zgodnej z prawem. Powyższe oznacza, że opóźnienie w ustaleniu prawa do świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność, co uzasadniało orzeczenie jak w punkcie II sentencji wyroku.

A. C. (1) wniosła o zasądzenie na swoją rzecz odsetek za opóźnienie liczonych już od dnia złożenia wniosku o emeryturę (od 1 marca 2012 r.), co należało jednak uznać za żądanie zbyt daleko idące. W analizowanym przypadku odsetki należały się bowiem ubezpieczonej od siódmego dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia 7 kwietnia 2012 r.

Z ustaleniu stanu faktycznego wynika, iż stałym terminem płatności świadczenia emerytalnego A. C. jest 6 dzień każdego miesiąca.

Stosownie do treści art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120. Mając na uwadze brzmienie art. 118 ust. 1 ustawy w niniejszym postępowaniu oraz uwzględniając fakt, iż decyzję przyznającą ubezpieczonej prawo do emerytury organ rentowy wydał już w dniu 27 marca 2012 roku, co oznacza, że nie widział podstaw, by prowadzić szeroko zakrojone postępowanie

wyjaśniające, można było przyjąć, że obowiązkiem ZUS było wydanie w tej sprawie decyzji najpóźniej do dnia 2 kwietnia 2012 r.

Jednocześnie sąd miał jednak na uwadze, że stosownie do brzmienia art. 118 ust. 5 ustawy emerytalnej wypłata świadczenia wynikająca z decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje w najbliższym terminie płatności świadczenia albo w następnym terminie płatności, jeżeli okres między datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji a najbliższym terminem płatności jest krótszy niż 30 dni. Termin płatności świadczenia został ustalony na 6 dzień każdego miesiąca, stąd przyjąć należało, że organ rentowy pozostawał w zwłoce w ustaleniu prawidłowej wysokości należnej ubezpieczonej emerytury od dnia następnego po dniu 6 kwietnia 2012 r., skoro to w tym właśnie dniu została faktycznie dokonana płatność świadczeń emerytalnych dla A. C. tak za marzec, jak i kwiecień 2012 roku.

Mając powyższe na uwadze, sąd ustalił, iż odsetki od poszczególnych kwot wyrównania należały się ubezpieczonej dopiero od dnia 7 kwietnia 2012 r., natomiast za kolejne miesiące - od dnia następnego po terminie ich wymagalności, tj. od 7 dnia każdego miesiąca, poczynając od 7 kwietnia 2012 r.

Wobec powyższego, sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 16 lutego 2016 r. w sposób określony w punkcie II sentencji wyroku, a w pozostałym zakresie - odnośnie do przyznania odsetek już od dnia 1 marca 2012 r. odwołanie oddalił (punkt III sentencji wyroku).

Wreszcie, za bezzasadne sąd uznał odwołanie ubezpieczonej od decyzji z dnia 10 września 2015 r. w zakresie w jakim domagała się wyliczenia należnej jej emerytury przy przyjęciu, że w 2000 osiągnęła przychód 9450 zł, zaś w 2001 r. przychód 9250 zł z tytułu zatrudnienia w spółce (...), tj. w wysokości wskazanej w jej zeznaniach podatkowych PIT-36 za lata 2000 i 2001.

Koniecznym było bowiem uznanie, że w analizowanym przypadku organ rentowy prawidłowo przyjął, że do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy emerytury możliwe było wyłączenie uwzględnienie za rok 2000 jako podstawy wymiaru składek z tytułu zatrudnienia w spółce (...) kwoty 5.550,00 zł, zaś za rok 2001 r. kwoty 0,00 zł. Ustalenia dokonane przez organ rentowy są bowiem w tym zakresie zgodne z obowiązującymi przepisami.

Stosownie do treści przywołanego już wcześniej przepisu art. 117 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 (a więc także okresy pracowniczego zatrudnienia), okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1 oraz dane o podstawie wymiaru składek i wysokości wpłaconych składek podlegają uwzględnieniu na podstawie informacji zarejestrowanych na koncie ubezpieczonego.

Z powyższej regulacji wynika jednoznacznie, że środkiem dowodowym potwierdzającym przypadające po dniu wejścia w życie przywołanej ustawy, tj. po dniu 1 stycznia 1999r., dane o podstawie wymiaru składek i wysokości wpłaconych składek są informacje zarejestrowane na koncie ubezpieczonego. Konto takie prowadzi ZUS na podstawie art. 33 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i ewidencjonuje na nim informacje dotyczące, między innymi, przebiegu ubezpieczenia oraz składek na te ubezpieczenia. Stosownie do treści art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, informacje zawarte na koncie ubezpieczonego i koncie płatnika składek prowadzonych w formie elektronicznej, które przekazane zostały w postaci dokumentu pisemnego albo elektronicznego, są środkiem dowodowym w postępowaniu administracyjnym i sądowym z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Mając na uwadze powyższe sąd uznał, że organ rentowy w decyzji z dnia 10 września 2015 r. dokonał prawidłowego wyliczenia wysokości należnej ubezpieczonej emerytury. Organ rentowy dokonał bowiem wyliczenia świadczenia uwzględniając za rok 2000 jako podstawę wymiaru składek kwotę 5.550,00 zł, zaś za rok 2001 kwotę 0,00 zł z tytułu zatrudnienia w spółce (...), tj. w kwotach w pełni odpowiadającym informacjom zarejestrowanym na koncie ubezpieczonej.

Sąd dostrzegł przy tym, że z dokumentacji przedłożonej przez ubezpieczoną – deklaracji podatkowych PIT 36 - wynika, że faktycznie nie można wykluczyć, iż jej zarobki w 2000 i 2001 r. mogły być wyższe niż wynika to z danych zarejestrowanych na jej koncie prowadzonym przez ZUS. W zeznaniu podatkowym PIT-36 za rok 2000 A. C. (1) wykazała bowiem łączny przychód brutto w kwocie 134775,00 zł (dochód brutto 87907,85 zł), w tym przychód z tytułu wynagrodzenia ze stosunku pracy, służbowego, spółdzielczego z pracy nakładczej, a także zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłaconych przez zakład pracy w kwocie 9450,00 zł (dochód 9040,80 zł). Składki na ubezpieczenia społeczne wykazano w kwocie 1768,10 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 1317,35 zł. W zeznaniu podatkowym PIT-36 za rok 2001 A. C. (1) z kolei wykazała łączny przychód brutto w kwocie 92.678,00 zł (dochód brutto 75.480,90 zł), w tym przychód z tytułu wynagrodzenia ze stosunku pracy, służbowego, spółdzielczego z pracy nakładczej, a także zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłaconych przez zakład pracy w kwocie 9250,00 zł (dochód 8738,50 zł. Składki na ubezpieczenia społeczne wykazano w kwocie 1730,67 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 563,95 zł. W świetle jednoznacznego brzmienia przepisu art. 117 ust. 2 ustawy emerytalnej przedłożone przez ubezpieczoną deklaracje podatkowe PIT nie mogły jednak stanowić środka dowodowego nakazującego ustalenie wysokości podstawy wymiaru składek w innej wysokości niż podstawa wynikająca z zapisów na koncie ubezpieczonej w ZUS - art. 117 ust. 2 ustawy nadaje bowiem przymiot środka dowodowego wyłącznie informacjom zawartym na koncie ubezpieczonego. Jedyne więc, co w takiej sytuacji podlega badaniu przez sąd to to, czy organ rentowy dokonał zapisów na koncie ubezpieczonej zgodnie z danymi zamieszczonymi przez pracodawcę w stosownych dokumentach rozliczeniowych.

Mając powyższe na względzie, sąd zwrócił zatem uwagę, że informacje o zarobkach i składkach zamieszczone w deklaracjach podatkowych nie znajdują żadnego odzwierciedlenia w danych zgromadzonych w ZUS (nie złożono raportów imiennych dokumentujących osiągnięcie takich właśnie przychodów stanowiących podstawę wymiaru składek). W 2000 r. płatnik składek N. złożył w ZUS raporty imienne dotyczące A. C. (1), wykazując podstawę wymiaru składek w okresie od stycznia 2000 r. do grudnia 2000 r. w kwotach po 0,00 zł. Za miesiące od lutego 2001 r. do grudnia 2001 r. raporty imienne złożono w dniu 15 maja 2003 r. - również wskazując zerową podstawę wymiaru składek. Za styczeń 2001 r. raport imienny złożono w dniu 27 lutego 2012 r., także wskazując zerową podstawę wymiaru składek. W dniu 4 września 2012 r. (data wpływu do ZUS) złożono wprawdzie korekty raportów rozliczeniowych, jednakże korekty te dotyczyły wyłącznie stycznia, maja, czerwca oraz lipca 2000 r. za 2000 r. Przy tym za styczeń 2000 r. w korekcie raportu imiennego ponownie wskazano zerową podstawę wymiaru składek, za maj 2000 r., czerwiec 2000 r. i lipiec 2000 r. wskazano z kolei jako podstawy wymiaru składek kwoty po 1850 zł. Za pozostałe miesiące 2000 r. oraz za rok 2001 nie złożono korekty dokumentacji rozliczeniowej. Organ rentowy ustalając wysokość należnego ubezpieczonej świadczenia uwzględnił dokonane we wrześniu 2012 r. korekty deklaracji rozliczeniowych dotyczących A. C. za maj, czerwiec i lipiec 2000 r. ze wskazaną w nich jako podstawą wymiaru składek po 1850 zł za każdy miesiąc. Po dokonaniu korekty dokumentów rozliczeniowych przez płatnika ustalona przez ZUS kwota podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za rok 2000 wyniosła 5.550,00 zł i taką też kwotę uwzględniono przy wyliczaniu wysokości emerytury. Za rok 2001 r. przyjęto zerową podstawę wymiaru składek zgodnie z znajdującymi się w ZUS deklaracjami rozliczeniowymi – raportami imiennymi, w których za kolejne miesiące od stycznia 2001 r. do grudnia 2001 r. wskazywano zerową podstawę wymiaru składek.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd nie może własnym działaniem zastępować ich bezczynności. Przenosząc powyższą regułę na grunt niniejszego sporu, należało przyjąć, że A. C. (1), zaprzeczając ustaleniom organu rentowego, który opierając się na informacjach zawartych na koncie ubezpieczonej prowadzonym w formie elektronicznej (które to informacje stosownie do brzmienia art. 117 ust. 2 ustawy emerytalnej są środkiem dowodowym potwierdzającym wysokość podstawy wymiaru należnych składek), stwierdził, że podstawę wymiaru należnych składek z tytułu zatrudnienia ubezpieczonej w spółce (...) w 2000 r. stanowiła kwota 5500 zł, zaś w 2001 r. kwota 0,00 zł, powinna w postępowaniu przed sądem nie tylko podważyć trafność poczynionych przez organ rentowy ustaleń, ale również wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym, z których możliwym byłoby wprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych z jej stanowiskiem reprezentowanym w odwołaniu od decyzji.

Tymczasem w niniejszym postępowaniu, w przeciwieństwie do organu rentowego, który przedstawił stosowne dowody na poparcie swojego stanowiska (raporty imienne oraz deklaracje rozliczeniowe składane przez płatnika w 2000 i 2001 r., złożone korekty raportów) ubezpieczona nie wykazała, że ewentualnie złożone zostały w ZUS jeszcze jakieś inne - niż te przedłożone przez ZUS w toku postępowania sądowego – korekty raportów imiennych i deklaracji rozliczeniowych spółki. Oświadczyła wyłącznie – nie popierając swoich twierdzeń żadnymi dowodami – że takie korekty zostały do ZUS przesłane. Z oczywistych względów takie oświadczenie nie mogło mieć żadnej mocy prawnej.

W tym miejscu na zakończenie dodatkowo zaakcentować należy, że na podstawie art. 41 obecnie obowiązującej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998r. (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.) płatnicy składek (pracodawcy) zobowiązani są sporządzać imienne raporty miesięczne (na drukach (...)), w których wyszczególniane są m.in. kwoty odprowadzanych z tytułu ubezpieczenia pracownika składek na ubezpieczenia społeczne. Informacje zawarte w imiennych raportach miesięcznych płatnik składek ma obowiązek przekazać ubezpieczonemu w formie pisemnej, dzięki czemu każdy pracownik może, przynajmniej teoretycznie, kontrolować odprowadzanie za niego przez płatnika składek na ubezpieczenie społeczne (ust. 8). W ust. 11 art. 41 ustawy systemowej wskazano przy tym, że ubezpieczony zgłasza na piśmie lub do protokołu do płatnika składek wnioski o sprostowanie informacji zawartych w imiennym raporcie miesięcznym w terminie 3 miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 8, jeżeli, jego zdaniem, nie są one zgodne ze stanem faktycznym. O fakcie tym informuje Zakład. W razie nieuwzględnienia przez płatnika składek reklamacji w terminie jednego miesiąca od daty jej wpływu, na wniosek ubezpieczonego, Zakład po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego wydaje decyzję. W ust. 12 zastrzeżono przy tym, że jeżeli ubezpieczony nie zakwestionuje informacji zawartych w imiennym raporcie miesięcznym w terminie określonym w ust. 11, to informacje te uznaje się za zgodne ze stanem faktycznym, chyba że informacje dotyczące okresu objętego raportem zakwestionuje Zakład, wydając decyzję. Przepisy ust. 11-13 mają zastosowanie do raportów, o których mowa w ust. 6.

Mając to na uwadze sąd zważył, że w okresie zatrudnienia w spółce (...) miała możliwość kontroli tego, czy z tytułu jej zatrudnienia zgłoszono właściwą podstawę wymiaru składek na to ubezpieczenie. Możliwość tę miała tym bardziej, że w spółce była zatrudniona na stanowisku prezesa zarządu i to ona podpisywała składane w ZUS deklaracje. Skoro wówczas nie kwestionowała prawidłowości przekazywanych do ZUS danych, informacje zawarte na jej koncie dotyczące podstawy wymiaru składek w latach 2000 i 2001 tym bardziej należało uznać za prawdziwe.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uznał odwołanie ubezpieczonej w omawianym zakresie za bezzasadne i oddalił je na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. o czym orzekł w punkcie III sentencji wyroku.